داستان‌های داوطلبانه

نقبی به خودسوزی در تبریز

سعید اصغرزاده

دورکیم در تعریف خودکشی اظهار می‌کند، خودکشی عبارت است از هر نوع مرگی که نتیجه مستقیم یا غیرمستقیم کردار مثبت یا منفی خود قربانی است که می‌دانسته می‌بایست چنان نتیجه‌ای به‌بار آورد. از سویی واژه اقدام به خودکشی یا خودسوزی اشاره به عمل کسی دارد که برای رهایی از عذاب تحمل‌ناپذیری که او را رنج می‌دهد یا برای تغییر دادن حالات و موقعیت‌های نامطلوبی که در زندگی‌اش وجود دارد، دست به خودکشی می‌زند، اما در این کار موفق نمی‌شود. به عبارت دیگر، اقدام به خودکشی معنای اجتماعی خاص و محکمی دارد و آن این است که «لطفا کمکم کنید من به‌تنهایی از پس مشکلات خودم برنمی‌آیم.» آن وقت یا ما داوطلب می‌شویم و به فرد کمک می‌کنیم، یا تحریکش می‌کنیم که این کار را بکن یا به او می‌خندیم! البته بهترین کار، داوطلبی برای کمک است.

می‌گویند، سه‌شنبه هفته پیش دستفروش تبریزی زمانی که ماموران اماکن شهرداری یکی از مناطق تبریز اقدام به جمع‌آوری بساطش کردند، برای بازپسگیری بساطش از شهرداری اقدام کرد و زمانی که شهرداری از پس دادن وسایل امرارمعاش وی خودداری کرد، این شخص مسئولان مربوطه این شهرداری را تهدید به خودسوزی در مقابل ساختمان شهرداری کرد.

شنیده‌ها حاکی از این است که کارکنان اداره مربوطه نسبت به تهدید این شخص بی‌اعتنایی کرده و دستفروش تبریزی در مقابل شهرداری منطقه در اعتراض به این اقدام با ریختن بنزین روی خود اقدام به خودسوزی کرده و اکنون با حدود ۵۰درصد سوختگی در بخش سی‌سی‌یو بیمارستان سینای تبریز بستری است.

گفتنی است، این که خودسوزی از اتفاقات تلخ اجتماعی بوده که ممکن است هرچند وقت یکبار به‌دلایل گوناگون رخ دهد، جای بحث و بررسی آنچنان زیادی نیست، اما نکته قابل توجه در این مورد این است که بنابر گزارش‌های رسیده و ادعای اطرافیان مصدوم حاکی است که ظاهرا عوامل و کارکنان مربوطه به تهدید این فرد نه تنها اعتنا نکرده بلکه وی را با جملاتی مسخره‌آمیز تحریک کرده‌اند، که اگر چنین باشد، جای تامل و تاسف است. اگر اقدام این فرد برای دستفروشی در مکان نامناسب، غیرقانونی بوده که اصولا هم حتما همین‌طور بوده، جایی برای دفاع از این اقدام غیرقانونی برای مصدوم نبوده و مقصود خبر هم این نیست، اما بی‌اعتنایی به تهدیدات عملی فردی که حتما به لحاظ روانی تحت‌فشار زیادی بوده و عدم جلوگیری از وقوع این حادثه ناگوار، به‌دور از وجدان آگاه هر انسانی است.

در مقاله‌ای که تحت‌عنوان «خودسوزی در ایران» توسط دکتر علیرضا احمدی ارایه شده، آمده است: «۲۷درصد از کل خودکشی‌ها در ایران از طریق خودسوزی است که ۷۱درصد از این افراد را زنان تشکیل می‌دهند و میانگین سنی اقدام‌کنندگان ۲۹سال بوده است. در این مطالعه دو منبع داده‌ها در جهت شناخت عوامل مرتبط با خودسوزی شامل عوامل دموگرافیک، جغرافیایی، فرهنگی، اقتصادی و جنبه‌های مرتبط با سلامت مورد تحلیل قرار گرفت و نشان داده شد، بیکاری در مقایسه استان‌ها با هم به‌عنوان یک عامل خطر برای خودسوزی عمل کرده است. در حالی که شیوع بیماری‌های روانی و کمبود دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی نقش مهمی در شیوع خودسوزی نداشته است.»

او خودسوزی را یکی از روش‌های خودکشی دانسته است که در کشورهای درحال پیشرفت شیوع بالاتری نسبت به کشورهای پیشرفته دارد و نرخ شیوع استفاده از این روش در ایران یکی از بالاترین درصدها را در جهان به خود اختصاص داده است به شکلی که در بعضی مناطق ایران تا ۷۱درصد خودکشی‌ها را خودسوزی تشکیل می‌دهد. دکتر لیلی پناهی در مقاله‌ای تحت‌عنوان «فراوانی خودسوزی و عوامل مرتبط در ایران» بیان کرد، حداقل سن خودسوزی ۹/۲۴ و حداکثر آن ۲۷/۲ است و زنان نسبت به مردان آمار بالاتری داشته‌اند که میانگین آن ۸۱/۵درصد است. همچنین نشان داده است، زنان خانه‌دار، متاهلان و افراد با سطح تحصیلات پایین‌تر آمار بالاتری در زمینه خودسوزی داشته‌اند. دکتر مهران ضرغامی خودسوزی عمومی را به‌عنوان نمایشی‌ترین و اغلب غیرقابل درک‌ترین روش خودکشی مطرح کرد. وی در تحقیقی تحت‌عنوان «رابطه بین خودسوزی عمومی و اختلالات شخصیتی» نشان داده است، اختلالات شخصیتی به‌عنوان عامل خطری برای اقدام به خودکشی محسوب می‌شود و وجود اختلالات شخصیتی با سابقه قبلی در اقدام به خودکشی مرتبط است و راهبردهای پیشگیری از خودکشی باید توجه ویژه‌ای به تشخیص و درمان اختلالات روانی خصوصا اختلالات شخصیتی داشته باشد. نتایج نشان‌دهنده آن است که علل و زمینه‌های اقدام به خودکشی در کشور ما هم مانند سایر کشورها با تفاوت‌های جزیی به‌دلیل اختلافات فرهنگی است.

می‌بینید! متاسفانه هیچ دکتری نسخه برای ماموران شهرداری نداده است. نمی‌دانم آیا قانون‌نویس داده است؟ با توجه به فشارهای اقتصادی و تعمیم روش خودکشی و خودسوزی در بین آسیب‌دیدگان از شهرداری‌ها، خوب است یکی داوطلب شود و از قانون در این مورد سوال کند!

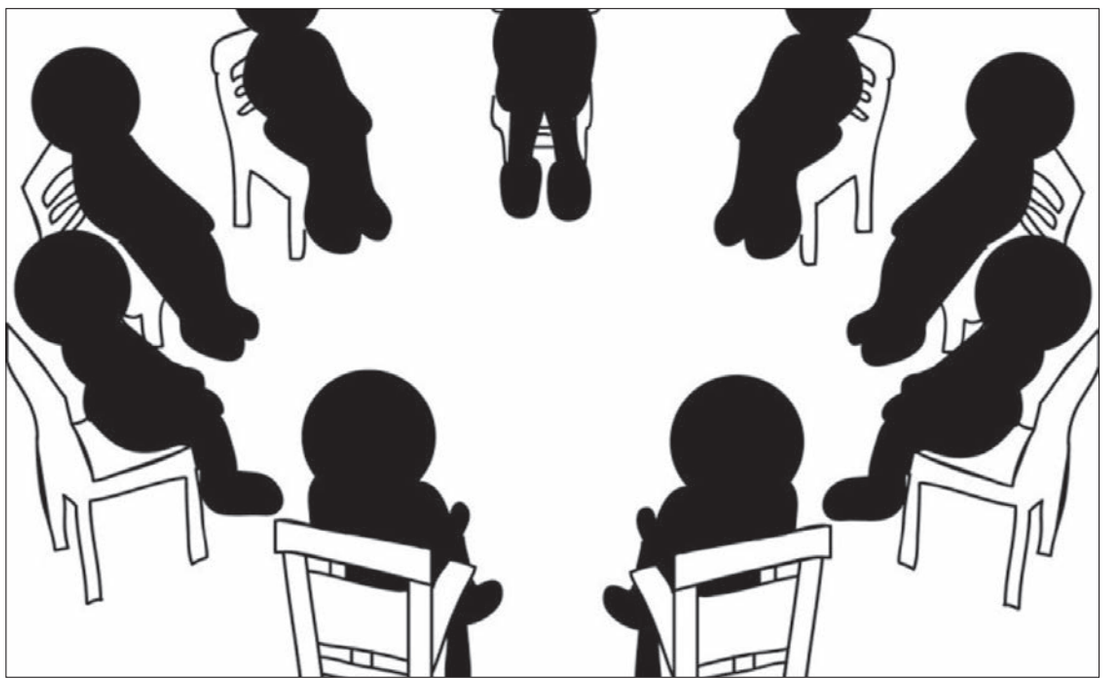

گروه‌های خودیاری و درمان گروهی

روان‌درمانی گروهی چیزی جز ارایه شناخت و تصحیح رفتار بیمارگونه نیست، رفتاری که موجب شده دیگران از فرد فاصله بگیرند و منزوی شود. بسیاری از مسائل و مطالب عنوان شده در روان‌درمانی گروهی در زندگی روزانه ما به‌سادگی اتفاق می‌افتد. تدابیر درمان که مهم‌ترین مسأله مورد بحث در روان‌درمانی گروهی است، تنها به گروه‌درمانی اختصاص ندارد، بلکه در هر گروه عادی کم و بیش وجود دارد.

به‌طور عادی ما در زندگی روزمره خود با افراد و گروه‌های متعددی ارتباط داریم که این روابط برای سلامت ما لازم است البته همه روابط زمینه سلامت‌بخشی ندارند و حتی بعضی از روابط نیز ناسالم و بیمارزا هستند. امروزه روانشناسان در روش‌های درمانی خود تغییر داده‌اند تا بتوانند از گروه‌درمانی نیز در درمان بیماری‌ها استفاده کنند. گروه‌درمانی در موارد گوناگونی به‌کار رفته است از آن جمله در بخش‌های روانی بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های سرپایی روانپزشکی، درباره کودکان و نوجوانان در کانون‌های اصلاح و تربیت یا در درمان اعتیاد.

روانشناسان در درمان‌های انفرادی می‌توانند به حل‌وفصل مشکلات فرد کمک کنند اما مهم این است که شخصی بتواند راهکارهایی را که در جریان درمان آموخته به روابط زندگانی روزمره‌اش منتقل کند. گروه‌درمانی شرایطی فراهم می‌آورد تا بیمار (مددجو) مشکلات خود را در حضور دیگران حل‌وفصل کند. واکنش دیگران را به رفتار خود ببیند و هنگامی که بفهمد روش نادرستی دارد، روش‌های تازه‌ای در پیش گیرد. به‌طور کلی در هر گروه‌درمانی، تعداد انگشت‌شماری مددجو شرکت دارند؛ بین (۶ تا ۸ نفر) و این افراد مشکلات مشابهی دارند. در جلسات درمان، روانشناس یا مشاور معمولا در گفت‌وگوها شرکت نکرده و اجازه می‌دهد اعضای گروه به مبادله تجربیات خود پرداخته، رفتار یکدیگر را تفسیر کنند و درباره مشکلات خودشان و دیگران گفت‌وگو کنند. اما در بعضی از گروه‌ها، درمانگر بسیار فعال است. مثلا وقتی گروه دارای اعضای خجالتی و فاقد اعتماد به‌نفس است، مشاور به‌طور فعال آنها را برای بحث و صحبت در جمع هدایت می‌کند. ناگفته نماند که درمانگر باید بسیار حرفه‌ای باشد.

انواع گروه‌درمانی

۱- گروه بسته: تعداد اعضا از اول تا آخر دوره درمان ثابت است و حدود ۶ تا ۸ نفر هستند و از شروع تا پایان دوره، بیمار جدیدی وارد نمی‌شود.

۲- گروه باز: تعداد در همان حد ثابت است، ولی با رفتن و مرخص شدن عضوی از گروه، عضو دیگری وارد گروه می‌شود و در نتیجه هر عضوی از گروه در یک مرحله خاص از درمان است.

مراحل گروه‌درمانی

۱- شناسایی: ۵ جلسه اول که اعضای گروه درصدد شناخت هم هستند.

۲- انتقال: پس از طی مرحله مکاشفه با موفقیت و ایجاد امنیت و اعتماد، هر یک از اعضای گروه معمولا بحث درباره مشکل خود را آغاز می‌کند. ابراز مشکل با نوعی شک و تردید همراه است، زیرا روابط اعضا آن‌طوری که باید و شاید، هنوز عمیق نشده است.

۳- فعالیت یا سازندگی: پس از عمیق‌تر شدن روابط و اعتماد اعضا به یکدیگر و طرح مسائل و مشکلات، تلاش و فعالیت برای حل آنها آغاز می‌شود.

۴- مرحله پایانی: سرانجام گروه به‌جایی می‌رسد که باید به‌طور موقت یا برای همیشه به‌کارش پایان داده شود. بهترین زمان برای خاتمه‌دادن به جلسه مشاوره گروهی، هنگامی است که گروه به هدف‌های تعیین‌شده نایل آمده باشد.

گروه‌های خودیاری

به غیر از گروه‌های درمانی که تحت‌نظر روانشناس یا مشاور اداره می‌شود و بیشتر جنبه کار خصوصی برای بیماران خود آن درمانگر را دارد، گروه‌های دیگری هم وجود دارد که به آنها گروه خودیاور می‌گویند، یعنی گروه، بدون درمانگر حرفه‌ای اداره می‌شود. این گروه‌ها، گردهمایی‌های داوطلبانه منظمی است به‌منظور تبادل اطلاعات و حمایت از یکدیگر در غلبه بر مشکل مشترک. اصولا این گروه‌ها توسط کسانی که قبلا موقعیت بحران را پشت‌سر گذاشته و به سلامت دست پیدا کرده‌اند، تشکیل می‌شود.

در سال ۱۹۳۵ اولین گروه خودیاور به نام انجمن الکلی‌های گمنام که به AA معروف است در آمریکا بنیان‌گذاری شد و بعد از آن گروه‌های درمانی زیادی به وجود آمد که یکی از معروف‌ترین‌های آن، انجمن معتادان گمنام است که در ۱۱۳ کشور جهان فعالیت می‌کند.

انجمن معتادان گمنام یا NA از سال ۱۳۶۹ در ایران فعالیت خود را شروع کرده و یکی از بهترین شیوه‌های درمانی که همان گروه‌درمانی است را انجام می‌دهد. در این شیوه معتادان یکدیگر را در شناخت و غلبه بر بیماری اعتیاد یاری می‌دهند و شرکت مداوم اعضا در جلسات انجمن، مانع بازگشت آنها به مصرف موادمی‌شود.

گروه‌درمانی در ایران

با وجود مقرون به‌صرفه‌بودن و موثر بودن درمان‌های گروهی، ظاهرا از این درمان‌ها به اندازه کافی استفاده نمی‌شود. در جامعه ما مردم شناخت کافی نسبت به گروه‌درمانی نداشته و ترجیح می‌دهند مشکلات‌شان به‌صورت انفرادی و خصوصی و محرمانه حل شود. به همین دلیل بسیاری از درمانگران و مراجعان، گروه‌درمانی را چاره آخر می‌دانند.

معدودی از بیماران برای گروه‌درمانی ارجاع می‌شوند و حتی کسانی هم که ارجاع می‌شوند گاهی قضیه را پیگیری نمی‌کنند و به گروه ملحق نمی‌شوند.

خانواده نیکوکار

از مدرسه‌سازی تا تربیت پزشک

مرحوم محمدصادق شفیع‌زاده در بهار ۱۲۴۷هـ.ش در بابل به‌دنیا آمد و از کودکی به کسب علم و دانش پرداخت. در جوانی به‌همراه پدر به تجارت پرداخت و سپس به کار پیله‌وری در ترکمن‌صحرا مشغول شد. اولین کار خیروی، مرمت پل مشهور به محمدحسن‌خان بابل به‌سال ۱۲۹۹ بود و احداث پل روی رودخانه تلار.

- احداث مدرسه ۶ کلاسه در امیرکلا (۱۳۲۷)، احداث مدرسه دخترانه امیرکلا در سال (۱۳۳۶)، احداث مدرسه ۶ کلاسه در آغوزبن درسال (۱۳۳۶)، احداث دو باب حمام در بابل و امیرکلا، احداث ۸ کیلومتر جاده و پل‌های آن در آغوزبن، کمک به احداث ساختمان هلال احمر بابل (۱۳۳۶).

-اهدای خانه‌جوانان در بابل (۱۳۳۸)، ساخت بیمارستان جراحی ۴۰ تخته در امیرکلا با ساختمان مسکونی برای پزشکان و پرستاران که مشهور به بیمارستان کودکان در سطح کشور است.

-وقف ۲ هزار هکتار زمین برای پشتوانه بیمارستان و... از دیگر امور خیریه ایشان است.

او در سال ۱۳۵۵ با ۱۰۸ سال سن دار فانی را وداع گفت.

یکی از مدارس قدیمی ایشان با اعتبار ۸۰۰ میلیون ریال اخیرا در قالب طرح روزی به یاد دیروز با مشارکت

اداره کل نوسازی مدارس و فرزندان ایشان احداث شد. پسر وی نیز دکتر محمد شفیع‌زاده در سال ۱۳۴۶ برای اولین‌بار در ایران آموزش دانشگاهی روماتولوژی (مفاصل و عضلات) را در دانشگاه ملی (دانشگاه‌شهید‌بهشتی) بنانهاد.

این استاد دانشگاه طی سالیان دراز در کنار مداوای بیماران با تدریس دروس پزشکی، تعداد زیادی از پزشکان حاذق در ایران را پرورش داد.

معرفی لین ایمپکت

خلق جهانی بدون فقر

لین ایمپکت (Lean Impact) نهادی غیرانتفاعی است که برای خلق جهان بدون فقر با کمک سرمایه‌گذاری در بنگاه‌های عام‌المنفعه، رهبران نوظهور و ایده‌های بکر تلاش می‌کند. در یک کلام، لین ایمپکت، جمعیتی آموزش‌محور است که خود را صرف کمک به سازمان‌های خوب اجتماعی برای پیاده‌سازی اصول لین کرده است. اصول لین درواقع چارچوبی برای توسعه محصول و مشتری است. از جمله اصول لین ایمپکت عبارت است از:

-کاستن از زمان چرخه ایجاد-سنجش-آموزش.

-فعالیت با کمترین اتلاف منابع.

-جمع‌آوری بازخوردهای پیوسته از جامعه.

-تهیه منابع مالی برای رشد ابداعات.

-ایجاد فرهنگی که شکست‌ها را تجربه بداند و فرد را به موفقیت نزدیک‌تر کند.

-ایجاد چالاکی و چابکی در بخش اجتماعی.

اکنون لین به یک جنبش تبدیل شده و سازمان‌هایی از ۵۰۰ شرکت برتر آمریکا و حتی دولت آمریکا از آن برای توسعه محصولات و خدمات، به‌حداکثر رساندن تأثیر و به‌حداقل رساندن ناکارآمدی بهره می‌گیرند. لین، پروژه‌ای است که هدف از آن بکارگیری اصول ذکر شده در بالا در سازمان‌های مدنی و غیرانتفاعی است و برای آن که این اصول را به‌بار بنشاند، همایش‌هایی را در سرتاسر آمریکا برگزار کرده است. از جمله این

LEANIMPACT
LEAN FOR SOCIAL GOOD

همایش‌ها، همایش سانفرانسیسکو است که در تاریخ ۲۳ ژانویه ۲۰۱۴ برگزار شد. در این همایش‌ها اصولا کارآفرینان اجتماعی، کارشناسان لین، تأمین کنندگان مالی و مبتکران حضور می‌یابند که می‌تواند برای اشاعه کارآفرینی اجتماعی بسیار مفید باشد. کوتاه سخن آن که لین ایمپکت، اجتماعی است که در آن داستان سازمان‌هایی بازگو می‌شود که اصول لین را پیاده کرده‌اند. لین ایمپکت جامعه‌ای آموزش‌محور است که تجربیات دیگران در حفظ جامعه خوب را در اختیار مردم می‌گذارد. تجربیاتی که به تأثیرات اجتماعی مثبت در کنار ارتقای کارآیی سازمان انجامیده است.

لین همچنین دوره‌های آنلاین آموزشی برای کسب‌وکارهای تازه‌کار برگزار کرده و کتاب‌ها و جزوات آموزشی نیز مخصوص کارآفرینان جوان و تازه‌کار منتشر می‌کند.

پاورقی هفته

ابتکارات داوطلبانه بین‌المللی

پناهگاه مقوایی

شیگو رابان
معمار

در سال ۱۹۹۱، در ترکیه، زلزله بزرگی رخ داد، من به آن‌جا رفتم تا از مواد محلی برای ساخت پناهگاه استفاده کنم. همچنین در سال ۲۰۰۱ در غرب هند یک پناهگاه ساختم. در سال ۲۰۰۴، در سریلانکا بعد از زلزله و سونامی سوماترا، من یک روستای ماهیگیری اسلامی را بازسازی کردم.

در سال ۲۰۰۸، در چندو، در استان سیچوان چین، حدود ۷۰هزار نفر کشته شدند، به‌ویژه آن‌که مدارس بسیار زیادی به دلیل فساد بین مسئولان و پیمانکاران تخریب شدند. از من خواسته شد که کلیسای موقتی را بسازم. من دانشجویان ژاپنی‌ام را برای کار با دانشجویان چینی به آن‌جا بردم. طی یک ماه، ۹ کلاس درس به مساحت بیش از ۵۰۰ مترمربع را ساختیم که هنوز هم مورد استفاده قرار می‌گیرد، حتی بعد از زلزله اخیر چین.

در سال ۲۰۰۹، لاکوئیلا ایتالیا هم یک زلزله بزرگ داشت. من ساخت یک سالن موسیقی بزرگ را پیشنهاد دادم، زیرا شهر لاکوئیلا برای موسیقی بسیار مشهور است و تمامی سالن‌های کنسرت تخریب شده و تمامی نوازندگان بیرون رفته بودند. بنابراین من به شهردار پیشنهاد دادم که علاقه‌مندم یک سالن موسیقی موقتی را بسازم. او گفت، «تا زمانی که تو خودت پول بیاوری می‌توانی، این کار را بکنی.» و من بسیار خوش‌شانس بودم. آقای برلوسکونی و نخست‌وزیر اسبق ما به آن‌جا آمد، خب آنها به ما کمک کردند تا پول جمع‌آوری کنیم و من نیم‌میلیون یورو از دولت ژاپن برای تجدید بنای سالن موسیقی دریافت کردم. در سال ۲۰۱۲ در هائیتی زلزله بزرگی رخ داد، اما پرواز به آن‌جا غیرممکن بود، بنابراین به سنتو دومنیکن رفتم، همسایه کناری هائیتی و پس از شش ساعت رانندگی همراه با دانشجویان محلی به هائیتی رفتم تا ۵۰ واحد پناهگاه را با لوله‌های مقوایی موجود در منطقه بسازیم.

در منطقه شمال ژاپن بعد از زلزله و سونامی مردم باید در سالن‌های بزرگی مانند سالن‌های ورزشی مستقر شوند. هیچ حریم خصوصی وجود ندارد. افراد از لحاظ روحی و جسمی رنج می‌برند خب ما برای ساختن دیوارکشی با دانشجویان داوطلب و لوله‌های مقوایی به آن‌جا رفتیم، تا تنها پناهگاه‌های ساده‌ای بدون پرده و چارچوب مقوایی بسازیم. با این حال، برخی از مسئولان تمایل نداشتند که ما این کار را انجام دهیم، چون که می‌گفتند کنترل پناهگاه‌ها خیلی مشکل خواهد بود اما این واقعا لازم است.

آنها زمین هموار برای احداث خانه‌های یک طبقه با استانداردهای دولتی را ندارند. مثل این حتی بخش شهرسازی دولت پناهگاه‌های موقت نامرغوبی را احداث می‌کند، بسیار فشرده و به هم ریخته زیرا انباری ندارند و آب نشت می‌کند، خب من فکر کردم، ما باید یک ساختمان چند طبقه احداث کنیم زیرا زمین زیادی وجود ندارد و خیلی هم راحت نیست. در حالی که دیوار بندی‌ها را انجام می‌دادیم به شهردار پیشنهاد دادم. بالاخره من شهردار بسیار خوبی را در شهرک اوگانا در میاگی دیدم. او از من خواست که خانه‌های سه طبقه را در زمین بیسبال احداث کنم. من از کانتینرهای حمل‌ونقل استفاده کردم و دانشجویان به ما کمک کردند تا تمامی اثاثیه این ساختمان را بسازیم که مردم راحت باشند، به اندازه بودجه‌ای که دولت در اختیار گذاشته بود ولی مساحت این خانه‌ها دقیقا مشابه بودند اما بسیار راحت‌تر بودند. خیلی از افراد می‌خواستند برای همیشه آن‌جا بمانند. من خیلی خوشحال شدم وقتی این را شنیدیم.

حالا روی کلیسای نیوزیلند کار می‌کنم. حدود ۲۰ روز قبل زلزله ژاپن اتفاق افتاد، اون هم زلزله بزرگی بود خیلی از ژاپنی‌ها و دانش‌آموزان کشته شدند، مهم‌ترین کلیسای جامع شهر، سمبل کلیسای مسیحی، کاملا تخریب شد و از من خواسته شد که بیایم و کلیسای جامع موقت را بازسازی کنم. علاقه‌مندم که این بناهای تاریخی را که مردم عاشق آن هستند، نگه دارم.

کار داوطلبانه

طرح‌های بانکی در روز کار داوطلبانه

در آستانه روز کار داوطلبانه به معرفی طرح‌های خیرخواهانه بانک TD کانادا که توسط کارمندان این موسسه به‌صورت داوطلبانه انجام گرفته است، می‌پردازیم. این بانک یک پلتفرم آنلاین شبکه داوطلبی TD برای مرتبط‌ساختن داوطلبان به فرصت‌های محلی ایجاد کرده است. کارکنان می‌توانند در این شبکه آنلاین پروفایل ساخته، مهارت‌های خود را مشخص سازند، فعالیت‌های مناسب برای خود را بیابند، ساعت‌های داوطلبی خود را دنبال کنند و درخواست کمک مالی برای خیریه کنند. به ازای هر ۴۰ ساعتی که این افراد در کار داوطلبانه شرکت می‌کنند، می‌توانند درخواست ۵۰۰ دلار کمک از طرف شرکت کنند که از طرف آنها به خیریه پرداخت شود.

اولویت‌های بانک TD در زمینه فعالیت‌های اجتماعی و خیرخواهانه عبارتند از:

۱- آموزش و سواد مالی

موضوعات اصلی فعالیت بانک TD در زمینه آموزش و سواد مالی، مدیریت هزینه‌ها و آشنایی با بانکداری و امور مالی است. این بانک برنامه‌های متعددی را برای این منظور در دست اجرا دارد که در ادامه به برخی از آنها اشاره می‌شود.

-برنامه MoneyMatters

این برنامه یک کارگاه رایگان برای افراد بزرگسال (از جمله مهاجران، مردم بومی، زنان تنها و خانواده‌های کم‌درآمد) است که با شرکت ۷۰۰ کارمند بانک (که در این مورد آموزش دیده‌اند) انجام‌می‌گیرد.

-برنامه Wow!Zone

این برنامه آموزش به کودکان در رابطه با مدیریت پول و اهمیت شکل دادن رفتارها و عادت‌های مالی خوب در زندگی با همکاری مدارس است. ۱۸۴۲ مربی داوطلب بانک ۳۲۰ ساعت برای آموزش ۷۶۰۰ دانش‌آموز در ماه صرف می‌کنند.

-برنامه Junior Achievement

این برنامه تأمین بودجه و نیروی داوطلب برای برنامه آموزشی جوانان در ۳ حوزه سواد مالی، آمادگی برای کار و کارآفرینی را دربر می‌گیرد. مشاوره مالی در برنامه‌های کارآفرینی انجام می‌گیرد و ۷۰۰ کارمند بانک در آموزش سواد مالی در مدارس مشارکت دارند. این برنامه طرح‌های زیر را دربر می‌گیرد.

Economics for Succes: یک برنامه تعاملی که به دانش‌آموزان امکان می‌دهد فرصت‌های مالی در آینده را شناسایی کنند. ۸۵ کارمند بانک در یک برنامه یک‌روزه مفاهیم اولیه مالی نظیر مدیریت هزینه و شیوه اتخاذ تصمیمات مالی مسئولانه را آموزش دادند.

Dollars with Sense: آموزش مهارت‌های مدیریت پول و استفاده از این مهارت‌ها در زندگی روزمره

Company Program: آموزش نقش کسب‌وکار در جامعه

-برنامه Number Partners:

این یک برنامه داوطلبی برای ارتقای سواد مالی در مدارس در بریتانیا است. کارمندان بانک هر هفته به مدارس می‌روند تا با دانش‌آموزان بازی‌های ریاضی انجام دهند.

-برنامه کتابخوانی

والدین مهاجر کودکان خود را می‌آورند تا داستان‌هایی به زبان‌های مختلف برای آنها خوانده شود.

-برنامه توزیع کتاب رایگان

بزرگ‌ترین برنامه توزیع کتاب رایگان در میان کودکان مدرسه‌ای در کانادا. هر ساله دانش‌آموزان اول دبستانی در کانادا یک کتاب داستان در هفته کتاب کودک در کانادا دریافت می‌کنند.

-سمینارهای آشنایی با وام مسکن

این بانک ۵۲۱ سمینار وام مسکن برای ۹۴۹۷ شرکت‌کننده برگزار کرده و آموزش شیوه درخواست و دریافت وام را به آنها توضیح داده است. همچنین ۱۲۶ کارگاه کسب‌وکار کوچک با حضور ۲۸۷۹ صاحب کسب‌وکار کوچک برگزار شده و شیوه تهیه برنامه کسب‌وکار، تأمین مالی کسب‌وکار جدید و تحلیل گردش نقدی آموزش داده می‌شود.

۲- محیط‌زیست

بنیاد دوستداران محیط‌زیست TD به‌عنوان بخشی از طرح احیای جنگل‌های TD، طرح‌های حفظ انرژی، برنامه‌های یادگیری درمورد محیط‌زیست برای کودکان در ۹۳۷ پروژه درختکاری سرمایه‌گذاری ۴/۴ میلیارد دلاری انجام داده است.

-برنامه ECO-Kids

کارکنان بانک به دانش‌آموزان دبستانی در مورد فواید مراقبت از محیط‌زیست و حیات پایدار (برای مثال صرفه‌جویی در مصرف آب) آموزش می‌دهند.

-برنامه داوطلبی TD Tree Days

این برنامه توسط بنیاد دوستداران محیط‌زیست TD انجام شده و طی آن ۴۵ هزار نهال در ۱۶۰ نقطه در کانادا، آمریکا، بریتانیا و لوکزامبورگ کاشته می‌شوند.

۳- فرصت‌سازی برای جوانان

این برنامه یک سرمایه‌گذاری ۴میلیون دلاری در ارتقای تحصیل کودکان است که طرح مطالعه تابستانی، توزیع نیم‌میلیون کتاب به دانش‌آموزان دبستانی، اهدای جایزه ادبی به کودکان و کمک به سازمان First Book که به کودکان در مناطق محروم کتاب رایگان هدیه می‌دهد را شامل می‌شود.